

SÈRIE 4**Exercici N°1**

- 1.a
- 2.b
- 3.d
- 4.d
- 5.d
- 6.c
- 7.b
- 8.a
- 9.d
- 10.b

Exercici N° 2 (4 punts en total)

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts. Per cada resposta errònia en els primers quatre apartats, es restaran 0,1 punts)

- 1/ A
- 2/ A
- 3/ D
- 4/ A
- 5/ C

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total) 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts.

1/B

2/ En ser una de les obres del llistat, l'estudiant hauria de saber identificar tant el seu títol: **Cançó i dansa n°8** com el seu autor: **Frederic Mompou**. També ha de ser perfectament capaç d'adscriure aquesta obra -malgrat haver estat composta en una època tan tardana com el 1946- a l'ambient cultural de la Barcelona anterior a la guerra civil quan dins el clima neonoucentista de l'època havia estat freqüent la interpretació estilitzada dels materials musicals tradicionals. L'intimisme de l'expressió, l'elegància de la factura, la distanciació envers el document de base que és filtrat per una sensibilitat refinada i cosmopolita, i la influència de la música francesa en les formes d'harmonitzar són algunes dels atributs estilístics d'aquesta música que l'estudiant hauria de ser capaç d'apreciar

Exercici 3 (2 punts en total. Puntuació d'aquest exercici: 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts; 3/1 punt)

1/ B

2/ la interpretació del violí (malgrat que aquesta activitat mai va ser exercida professionalment per Montsalvatge); la crítica; i la composició

3/ La frase es troba al final del segon paràgraf: "Que no pugui pondre un ou no significa que no sàpiga distingir una bona truita". I significa que malgrat que algú no sàpiga fer una cosa o que tot i sabent-la fer no la faci amb la mateixa perfecció amb què observa fer-la a un altre que s'hi dedica professionalment, això no vol pas dir que el primer sigui incapaç de jutjar el treball del segon i d'apreciar-ne totes les seves qualitats. I precisament aquesta és la feina del crític musical però també la del bon aficionat a la música.

SÈRIE 3**Exercici N°1** (4 punts en total)

- 1/ C
- 2/ A
- 3/ C
- 4/ C
- 5/ C
- 6/ C
- 7/ A
- 8/ B
- 9/ D
- 10/ C

Exercici N° 2 (4 punts en total)

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts. Per cada resposta errònia en els primers quatre apartats, es restaran 0,1 punts)

- 1/ D
- 2/ A
- 3/ D
- 4/ B
- 5/ D

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total) 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts.

1/D

2/ En tractar-se d'una de les obres del llistat, l'estudiant hauria de ser perfectament capaç d'identificar el títol de l'obra: el preludi de **La traviata** i el seu autor: **Giuseppe Verdi**. No obstant, si no els saben si que és recomanable que diguin que per la seva brevetat i concisió es tracta d'una obertura d'òpera, una peça d'intens caràcter concís i dramàtic i pensada per introduir l'acció teatral que tot seguit es durà a terme. Cal també que tinguin molt clara –i això sí que fóra imprescindible per a la puntuació d'aquest apartat- la seva ubicació en el romanticisme, encara que sigui de forma molt general i sense precisar si es troba adscrita a la primera segona meitat del segle XIX.

Exercici 3 (2 punts en total. Puntuació d'aquest exercici: 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts; 3/1 punt)

1/ D

2/ Els nous dictadors es veuen a si mateixos com l'encarnació de la voluntat i del gust populars. A més se senten com a formant part, en qualitat d'intel·lectuals o artistes, de l'avantguarda que ells mateixos es proposen de promocionar

3/ L'autor d'aquesta obra divulgativa d'història de la música es mostra crític en relació a la cita de Bertolt Brecht, cita evidentment justificada des de la perspectiva de la militància política del dramaturg i des de la immediatesa dels fets bèl·lics que li va tocar de viure. Evidentment, els estudiants no cal que sàpiguen això però han d'haver entès les incerteses, els dubtes o simplement la por que van viure molts artistes que no combregaven amb la radicalitat de posicions polítiques contràries als règims totalitaris, i que tractaven moltes vegades simplement d'anar subsistint. La falta d'unanimitat en la lluita contra el totalitarisme, o el possibilisme dels compositors és la tesi que sostinguda per Alex Ross en aquest fragment del seu llibre.